

Tertia pars de preteritis et supi. prime. coniu.

tā in actia q̄ in neutrali significatōe: abiecta s̄ et addita ui: faciūt p̄teritū p̄fectū: vt amo as aui: no nas nauī. Excipiūt h̄ q̄ i ui diuisas faciūt p̄teritū: subtracta as: vt do mo as ui: crepo as ui: frico as ui: mico cas cui: seco cas cui: sono nas nui: tono nas nui: neco cas cui: plico cas cui vel caui: qd̄ maxie in cōpositi dīnosciē. Nā cū p̄positiōe magis p̄ ui diuisas: cū noīe cōpositū p̄ aui terminat p̄teritū p̄fectū: vt iplico cui: replico cui: applico cui: cōplico cui: duplico vō caui: triplico caui: multiplico caui. Inueniē etiā cū p̄positiōe i aui faciēs p̄teritū: s̄ in raro vsu. Licero rhetoricoz. ij. Qui in itinē tā familiariter se applicauit. Verbalia tñ femina que ab eo descēdūt cūcta retinent a: vt iplicatio: supplicatio: explicatio. Crepo aut in cōpositiōe inueniē facē p̄teritū increpui et increpauī. vñ P̄roph̄a: Increpasti sup̄bos. Idē: Increpuerūt me renes mei. Dimico etiā dimicaui et dimicui facit supple cubo quoq; cubui facit: a quo cōposita tā p̄me q̄ tertie coniugatiōis inueniūt. Idē tñ habēt p̄teritū p̄fectū: vt incubo bas bui: et adiecta m: icumbo bis icubui. Nexo quoq; nexas vñ nexis: vt Probo plz nexui. Virgili? tñ in. v. Enei. Nexatē nodis seq; in sua mēbra plis catē. fm p̄mā coniugationē ptulit. necto ctis tñ ei? ē p̄mi tiuū. Nā qūo a p̄cipio amplex? qd̄ ex vbo nascit amplexor sit vbiū frequē. amplexor xaris: sic a p̄cipio nexus qd̄ nascit a vbo necto: sit frequē. nexo xas. vñ manifestū ē qd̄ rōnabili? fm p̄mā coniugationē ptulit Virgili?. A necto tñ filit nexui. ptulerūt pleriq;. Quidā tñ etiā necto xi dicētes et nex?: vt flecto xi et flexus. Supra dictis addūt qdā neco caui vel cui: Jōq; p̄cipiū p̄teritū passiui: et necat? a necaui: et nect? a necui facit: s̄ p̄pe necat? ferro: nect? vō alia vi p̄pt? dī. Excipiūt p̄terea h̄ q̄tuor: sto ti: do di: inuo ui: lauo uas ui: qd̄ antiqui tertie coniugatiōis quoq; p̄ferebāt lauo uis uir. i. aspgō: s̄ lauo uas. i. ablūo luis. A do quoq; cōposita et mona syllabis p̄positiōib? tertie sūt cōiugatiōis: vt addo dis: trado dis: p̄do dis: nā circūdo das facit: qz circū dissyllabū ē: et magis aduer. q̄ p̄positio. Et h̄ solū vbiū prime cōiugatiōis a penul. in p̄senti et in p̄terito ip̄fecto et i futuro et in infinitiō: et p̄cipio p̄teriti et futuri cori. dam? daris dat: dabā: dabo: dare: dat?: datur?: et q̄ ex h̄ solēt fieri: vt dabimini. Da enī vbiq; añ finē cor. in h̄ vbo simplici: vt datur? datum dator. Virgili? in. j. Enei. O passi gūiora dabit de? his quoq; finē. Idē in. vi. Lūi datus herēbā custos cursusq; regebā. A sto quoq; cōposita fuāt quoq; duplicationē i p̄terito: vt resto stiti: c̄sto ti: p̄sto stiti. Quidi? tñ abstīt p̄ abstīt ptulit i. vj. methamor. Altiōe lachrymas: et q̄ ps admonet abstīt. Abstīsto enī et absto abstīti facit. Ueto tñ vt dixi vetui facit. Inueniē etiā vetui. vñ in Actib?. xvj. Uetati sūt a sp̄uscō. Predicta que faciūt in ui diuisas cōtinēt in h̄ vsu: ita qd̄ p̄ q̄libet syllaba accipiat vñū verbū: et sūnt. xvj. Cre: do do: se: ne: iu: sto: la: mi: ne: co: fri: pli: ve: cu: so. Cōposita vō ab his de q̄b? nō sit mētio fere oīa faciūt p̄teritū sic corz p̄mitia: vt adiuuo adiuui.

Supinū vel p̄cipiale in um desinens oīa p̄me coniugatiōis vba q̄ in aui p̄teritū cōmināt: ui in tū cōuertētia faciūt: vt amari atū. Que vō i ui diuisas syllabas desinūt: si c̄ añ o habuerint: vi in tū mutāt: vt frico cui ctū: necui ctū: s̄ necaui facit catū. Mico quoq; micui ctū deberet facē: s̄ dubitatiōis cā: qz mingo quoq; micui facit in vsu nō inueniē: q̄uis ab eo verbo cōpositū dimico caui facit et catū: q̄q; emico cui faciat emictū. Plico etiā et plicatuz et plicui sup. facit: qz et plicauī et plicui h̄z p̄teritū. Ex eo

igit cōposita penul. a vel i habēt in sup. duplicauī caui explicui citū: implicui vel caui qd̄ raro in vsu ē ip̄licituz vel catū. vñ Lucan? in. iij. Implicitas magno cesar corz poze cohortes. Salusti? in. iij. historiā: Implicite rates mīsteria phibebāt. Alia vō in ui diuisas p̄teritū desinētia ui in itū cōuertūt i sup. et penul cor. vt domui dormitū: intonui nitū. Dorari? tñ in epodo. itonata ptulit fm analogiā p̄ intonita: vetui veritū facit. Inueniē etiā vetatū. vñ in Actib? ap̄loz. c. xvj. Uetati sūt a sp̄ituscō. Steti vō statū supinū: et a dedi datū: et a filr cor. et eadē a filr cor. in cōpositiōe: vt circūdatū et p̄statū. vel mutat in i brenē: vt redditū et p̄stitū: qz cōposita a sto: varie vetustissimi ptulerūt astitū et astatū: p̄sto p̄stitū et p̄statū. u vō longā añ tū: vñū h̄z iutū: et ab eo cōpositū adiutū. Inueniē etiā adiutū? apud antiquos. Au quoq; vñū lautū: et fm antiquos lauatum. vñ in Eccl. Quid p̄dest lautio ei? Quidi? in. iij. vastoz: Sacra lauaturas mane petebat aq̄s. fm tñ modernos in vsu cōi ē laui lotū. poto tas facit potatū: et p̄ syncopā potū. Sciēdū aut qd̄ in um desinēs supinū accepto vbo infinito qd̄ ē ire: facit infinitū futurū: vt oratū ire: dormitū ire. Frequēt tñ antiq̄ssimi neutrali p̄cipio futuri addebāt esse et infinitū futuri siḡbāt: vt oraturū esse p̄ oratū ire dicētes: et facturū esse p̄ factū ire. Itē scias qd̄ nullū verbū p̄me coniugatiōis facit sup. in sū. Nota etiā qd̄ supinū bisyllabū pdu. p̄mā: p̄et quedā de q̄b? supra dixi in secunda p̄te: vbi egi de regulis valentib? ad cognoscendū p̄me syllabe accētū. De p̄teritis secūde coniugatiōis et sup.

Secūda coniugatio in eo desinit: et ea terminatio p̄pe ē secūde coniugatiōis: excepti pauci p̄me coniugatiōis et q̄rte duob?: vt eo is: qd̄ q̄s: et ex his q̄ cōponūt: vt adeo: redeo: peo: veneo: nequeo. In eo i antecedēte vñū inueniē: vt cieo cies. vñ Virgili? in. j. Enei. Bella cient p̄ma que vetant cōsistere terra. Inueniē tñ cio cis in io desinēs quarte cōiugatiōis. Lucan? in. ij. Nūc vrbes excite feras date gentib? arma. P̄teritū ei? tā in ui q̄ in ij desinit: vt ci ui vel cij. Dic attēde qd̄ verba secūde coniugatiōis desinētia in eo: añcedēte vocali: faciūt p̄teritū: eo mutata in ui syllabā: et supinū mutata ui in tū: vt cieo cui citū per mul. cor. in supino secūde cōiugatiōis. in supino vō q̄rte pdu. vñ cito citas frequen. ei? cum omnib? suis cōpositis cor. penul. et produ. vt excito vel excito: p̄ter sollicito: recito: suscito: et oscito: que cori. tñ ci. De p̄dicta regula excipit vico. i. ligo qd̄ ē defectiū: et nō habet p̄teritum et supinū. Tueo deponēs facit tutus: sed qñ est tertie tuor tueris facit tuit?: inde intuitus. U loco cōsonantis ante eo habētia: eo in i conuersa faciunt p̄teritū et produ. penul. necessario qū p̄teritū minuat a p̄senti: vt moueo moui: caueo caui. et supina faciunt mutata ui in tum: vt moui motū: foui fotum: p̄ter caueo caui qd̄ facit cautū ad differentiā hui? nominis cat? cati catū: et faueo faues faui fautū: ad differentiā hui? noīs fatū: et p̄ter cōniueo qd̄ facit conuiui vel cōniri cōniri: sed istud supinū nō est in vsu. cōniuo fm tertiā cōiugationē etiā ptulerūt veteres. Calu? etiā cōniueo infinitiū fm tertiā coniugationē cor. penul. ptulit. Lū grauis ingēti cōniueo pupula somno. i. pupilla. vñ cōniueo tam in ui q̄ in xi p̄teritū habuit. Ferueo quoq; etiā feruo inueniē: ab vtroq; tñ p̄teritū ferui dī a ferueo. Virgili? in. j. Enei. Feruet op? redolētq; thimo fragrantia mella. Idē in. viij. a feruo: Feruere leucaten auroq; efflueret fluctus. sed nūc tñ vtimur in secūda coniugatione. vñ feruesco feruescis. Dicis tñ etiam p̄ b: ferbeo ex quo